

Redacția și Administrația
Str. General Cernat
No. 20
Constanța (Romania)
Director
Avocat HAMDI NUSRET

HALK (POPORUL)

In ţară pe un an Lei	100
pe 6 luni Lei	60
In străinătate, pe un an	200
pe 6 luni	120

ANUL I No. 3

ORGAN de APĂRARE al INTERESELOR MUSULMANE

20 MARTIE 1936

Turcii din Dobrogea

Poporul Turc, care în decursul secolelor a influențat mereu harta Europei de răsărit, a adus în Dobrogea o bună parte din populație de naționalitate turco-tătară, chiar dela începutul stăpânirii ior și după înlăturarea voevozilor Țărilor Românești.

Amințirea stăpânirii țătarilor dobrogene de către Mircea cel Bătrân și domnișorii anteriori înainte de 1393, nu s-a putut lăsa sărge cu desăvârsire și românilor său simți aici tot în țara lor, țătării de poporul stăpânitor, legând cu el o frație durată și nedesmințită.

Dupa tratatul de pace din primăvara anului 1880, când s-au anexat Țările Românești Județele Tulcea și Constanța, populația de religie mahomedană a continuat să trăiască mai departe în ținutul parăsit de Statul Turcesc, alături de populația românească cu care de secole împărtășise o viață destul de sbuciumată; din cauza așezărilor geografice a Dobrogei, multe din luptele purtate de Turci, cu popoarele creștine s-au desfășurat aci turburând înțeala întregei populații.

Legătura sulițeasă dintre cele două populații de rase diferite, era astăzi de puternică și încrederea turcilor în nouii stăpânitori așa de mare încât, cu toată marea schimbare politică, nu a plecat atunci din Dobrogea decât autoritațile, iar populația turcească în întregime ei, a rămas locul, regretând numai că tratatul de pace lăsa o parte din el dincolo de granița veche, în județele Durostor și Caliacra.

Turci din aceste două județe din sudul Dobrogei, atât prin constituția lor geografică și prin compoziția etnografică, cat și prin tradiția istorică, au format un corp comun cu partea de Nord, unde viața pulsă mai puternic în ultimul timp și nu puteau suporta nevoie de emigrare ce li se facea de a se hrănge în două un organism destul de masiv România-Turc.

Numei astăzi se explică bu-

curia manifestată de populația acestui ținut în anul 1913, la intrarea trupelor române în Cadrilater, pentru a recupera tot teritoriul pierdut din cauza vicitudinilor timpului.

Turci din acest ținut cunoșteau proclamația Domnitorului Carol I dată la 1878, cu ocazia intrării românilor în Dobrogea veche prin care le spunea: „Locuitorii musulmani, dreptatea României nu cunoaște deosebire de „neam și de religie; credința „voastră, familia voastră, vor fi apărate deopotrivă ca și „ale creștinilor. Afacerile religiunii și ale familiei vor fi pentru voi, încredințate apărării Multișilor și Judecătorilor aleși din neamul și „legea voastră”.

Ei mai și-au că frății: acestor două neamuri locuitori ai Dobrogei Vechi, era desăvârșita: primarul musulman dela Medgidia, staruise pe lângă Ministrul Tache Ionescu să dea fonduri pentru biserică românească din acel oraș, iar Regele Carol I zidise Moscheea din Constanța care poate sta ca monument de artă în orice mare oraș turcesc.

Seminarul Musulman din Medgidia, pregătește elemente noi pentru ridicarea culturală a populației turco-tătare și toate școlile românești deschise larg porțile pentru a primi în sănătatea lor cu toată căldura pe tinerii turci dornici de cultură aleasă: ofițeri, avocați, medici și profesori distinși, sta dovadă vie despre dragoste cu care românilor au îmbrățișat populația musulmană.

În același timp țărani români și turci într-o înțelegere cum poate nu a mai existat în cazuri similare, răsturnau cu plugul brațelor pe șogorul manus al Dobrogei și lăsată astăzi contribuind la sporirea economiei naționale. Popoarele aceste deși de rase deosebite au un punct comun: nobilie și loialitatea în fața lor, caracteristice ale popoarelor rasboinice care înțără în Dobrogea.

Populația turco-tătară din Cadrilater a venit astfel cu încredere la 1913 pentru a întregi Dobrogea, sub conducerea de emigrare să aibă probabil în urma cererii și înțelegelui cu guvernul turc.

aici o civilizație înaintată după care răvânește orice popor, cu nobile aspirații.

Cea mai puternică dovadă de înfrângere în acestor două popoare să în faptul că la momente de grea cumpănanță pentru neamul românesc — în răsboiu din 1916 — el a ajutat împreună cu același răvnă împotriva dușmanilor comuni și pentru libertatea popoarelor destul de dorita în toate timpurile.

Astăzi turci din toata Dobrogea departe de a fi minoritate etnică se socotesc cu drept cuvânt ca adevărați români cu drepturi și datorii depline; au cerut singuri adaptarea legile și la obiceiurile țărilor.

Din rândurile lor nu se aude nici un glas de nemulțumire și nici un musulman nu a intrat în rândurile organizațiilor iridentiste camuflate care din când în când înseamnă o invadare a țării românești.

Loialitatea firei lor îl impiedică să unelească în contra unui Stat atât de binevoitor cum este Statul Român.

Frații lor români cu care sunt uniți într-un cuget și o simțire nu pot uita tovarășia de secole și reversa asupra lor o dragoste abundenta.

Cred că nici în patrie nu ar fi găsit o atmosferă mai prielnica.

Bucur PATRAULEA
Consilier, Curtea de Apel C-ia

Un comunicat important

In seara zilei de 18 Martie postul de radio București a anunțat că s-a hotărât anul acesta să nu emigreze în Turcia nici un Turc din Dobrogea decât cu excepția celor care s-au înscris și au vândut anul trecut și n-au putut ieși din cauza țărui.

Această hotărâre a guvernului român de a nu mai aproba cererile de emigrare să aibă probabil în urma cererii și înțelegelui cu guvernul turc.

Presa din provincie

Noua conducere a Federatiei generale a presei de provincie din România

Puini sună aceia, intelectuali sau chiar ziariști, că să situa că de puternică este presa de provincie din România și ce formidabil instrument de călăuzire a opiniei publice sub raport politic social, economic și național, reprezentă ea astăzi. Peste 360 de gazete colțiene, plus 1864 periodice și săptămânale românești, care cuprind în coloanele lor creuzotul gândirii și cugetului românesc din toate provinciile țării. Totalizate la un loc aceste publicații reprezintă o forță mai puternică decât presa din Capitală care nu este superioară decât sub raportul conținutiv al hărției și instalațiunile tehnice din litografii respective, adevărată uzine de arte grafice.

Ignoără până la o vreme, presa de provincie din România își cere astăzi drepturile ei la viață, la o viață nouă, mai bună decât cea de până acum. Iată roulul Federației generale a presei de provincie din România care înglobează 12 asociații regionale de ziariști din toate provinciile țării românești cu peste 5000 de membri.

O astfel de forță cere însă un conducător, ales dintr ei, dintre aceia care să fie lucrat în provincie pentru a cunoaște nevoie și aspirații unice acestei bresle. Iată pentru ce conducea Federatia generală a presei de provincie a pus, pe umărul colegului nostru Ștefan Vlădescu, galonul de președinte al Federației care, prin activitatea prodigioasă pe care o desfășoară, se găsește astăzi pe calea marior realizări profesionale.

Ultimile întruniri provocate de Federația generală a presei din provincie la București și la Ploiești — cu care prijea la luar ființă și Uniunea ziariștilor din Muntenia — au dovedit cu prisosință că se muncește cu entuziasmul pentru crearea unei soarte mai bune presei și ziariștilor din provincie.

Audiențele pe care delegații Federației le-au avut zilele trecute la d. președintele Consiliului de ministri și la titularii celorlalte departamente au avut rezultatele sconțiate, oferind Federației posibilitatea de a transforma în fapt concret construirea

casei de odihnă a ziariștilor la Ada-Kaleh, drepturile ziariștilor de provincie la beneficiul permisului de liberă circulație pe cfr. și considerația pe care o merită ca factor social și de cultură a masselor din provincie. Cu aceste prime rezultate d-l Ștefan Vlădescu nou președinte al Federației presei de provincie păsește cu încredere pe un drum nou, pe o cale pozitivă de realizări dela care ziarișii de provincie erau privați până astăzi.

Iată motivele care ne fac să saluăm și să îmbrățișăm cu toată dragostea și cămeradaria pe colegul nostru Ștefan Vlădescu în ale căruia strădenii ziariștilor din provincie îi pun toate nădejidle, convingiți fiind că aceste spe

ranțe nu vor fi înșelătoare.

Sonin Cardas Inedit

Situatia învățătorilor musulmani

Scrie în diverse zile și se vorbește că la proiectul de buget al Ministerului Învățătorilor pentru exercițiul anului școlar 1935-37 s'ar proiecta scăderea salarială învățătorilor musulmani. Interesându-nă la Revizorul școlar din Constanța am fost informați că inițiativă se proiectază această scădere.

Această veste foarte nepotrivită în timpul de față a venit cu un trăsnet asupra populaționii noastre, până acum copleșit mai mult sau mai puțin primăvara în scările primare către noile elementare ale dogmelor noastre religioase deacăzu vor fi privați de acest lucru.

Invățătorii musulmani au avut până acum aproximativ 1200 lei salariaj pe lună, cu toate că și a căia era un salariaj de mizerie resemănându-se consimțeau să-și îndepărteze misiunea și sfintinția. Astăzi se văd în situație, că fără nici o vîna a lor numai că programul de organizare al învățătoriului primar nu îngăduie să aibă mai multe ore de curs, să îi se reducă salariajul la circa 700 lei. Oare este posibil ca un învățător să poată trăi cu acest salariu?

Oare, care sunt motivele ce determină ministrul să facă acest lucru? Economii? Nu putem crede acest lucru. Intrăcăt, numărul învățătorilor musulmani este foarte mic și salariajul la fel, reducând 300-400 lei, ce economii poate realiza Ministerul Învățătorilor? Cu căteva zeci de mil lei nu putem crede că bugetul statului se va extinde!

Astăzi când populația noastră este framantată de un curaj de emigrare, efectul unei propagande făcute de unii interesați nu găsim de loc potrivit ca Statul Român care nu are să se plângă cu nimic deosebit de scăzută drepturile ce ni se acordă, dovedind astfel că Statul doresc emigrarea populaționelui musulman din Dobrogea, crezând nu putem să credem aruncând dinar o simplă privire asupra celor 60 de sat de tra comunitate Dobrogei.

Sperăm că ministerul va reveni asupra acestui lucru din proiectul de buget având în vedere situația numeroasă a învățătorilor și populaționel musulman din Dobrogea. KROI

